

Qüestions de consum

Canvi climàtic, salut i consum

Tot allò que cal saber abans d'adquirir un animal de companyia

Consells per a les compres nadalenques

La Llei de Garanties, 4 anys després

Sumari

Saluda del conseller de Salut i Consum	3
Canvi climàtic, salut i consum	4
Consells de la Direcció General de Consum en relació amb les compres nadalenques	6
La Llei de Garanties de Béns de Consum, 4 anys després	7
El control de les joguetes	8
La xarxa europea de punts telemàtics d'informació i defensa del consumidor a les Illes Balears	9
Tot allò que cal saber abans d'adquirir un animal de companyia	10
Els alumnes dels col·legis Camilo José Cela i Sant Felip Neri, de Palma, i de l'IES d'Alaior participen en el concurs "Consumópolis"	12
La Comissió de Cooperació de Consum a Palma	13
Nova sessió del Consell de Consum de les Illes Balears	13
Notícies breus de la xarxa d'alerta	14

Edita:

Direcció General de Consum

Conselleria de Salut i Consum
Passeig des Born, 17
07012 Palma
Tel.: 971 17 62 62

Director general de Consum:

Diego González Carrasco.

Col·laboradors en aquest número:

Francisco Valero Mallea
Jesús Cuartero Sáiz
Maria Dolça Garcia Caballero
M^a. Eugenia Martín-Casallo
Ester Cifre
Jaume Boada Salom

Imprimeix: Copisteria Imprenta Digital "Institut".

Oficines d'informació al consumidor

Direcció General de Consum
Passeig des Born, 17
07012 Palma
Tel.: 971 17 62 62

Menorca

Av. Josep Maria Quadrado, 17
07703 Maó
Tel.: 971 36 04 26

Eivissa

Via Romana, 81
07800 Eivissa
Tel. 971 30 67 00

Plana web:

<http://consum.caib.es>

Govern de les Illes Balears

Conselleria de Salut i Consum
Direcció General de Consum

"Qüestions de Consum" continua la seva tasca de mantenir informats els usuaris i totes les associacions de consumidors de les Illes Balears de les novetats principals que es van produint en un àmbit que afecta tant a la quotidianeïtat, al dia a dia de tota la ciutadania. Amb aquest número 17 de "Qüestions de Consum" inauguram la versió digital d'aquesta publicació, que amb tota seguretat farà que arribi a més lectors i d'una forma més àgil i còmoda.

Tots nosaltres, en diferents moments de la nostra vida quotidiana, som consumidors. Quan comprem un electrodomèstic, un cotxe o roba, quan formalitzam una hipoteca, contractam un viatge, un mòbil, etc. Per això, incrementar la protecció dels consumidors és un dels objectius estratègics de la Conselleria de Salut i Consum i, de forma especial, en tots aquells aspectes que fan referència a la salut, la seguretat econòmica, la sostenibilitat i la solidaritat. Des d'aquest punt de vista, "Qüestions de Consum" ha de ser un espai de comunicació, partint de la premissa de què "tots som consumidors i usuaris".

Aquesta aposta per la protecció dels consumidors és també una aposta per la qualitat, que ha de ser una de les línies prioritàries d'actuació dels nostres sectors productius per al seu desenvolupament futur en el mercat interior i exterior.

Volem reforçar també la important figura de les associacions de consumidors com a servei de mediació, i conscienciar sobre els temes de consum als nostres estudiants mitjançant la participació en el concurs "Consumópolis", una iniciativa de prestigi que fins ara no ha estat tenguda en compte. També crearem el proper any uns guardons per als sectors empresarials que desenvolupin les millors mesures d'autorregulació en matèria de protecció al consumidor.

Així mateix, a través del conveni amb el Centre Europeu del Consumidor, dotarem les nostres illes de punts telemàtics que permetin tant als residents com als visitants fer reclamacions transfronteres dins el marc de la Unió Europea. Formentera ha estat ja la primera illa receptora del primer punt telemàtic.

Una iniciativa més va dirigida a elaborar una normativa que reguli els drets dels usuaris del transport marítim interinsular, una qüestió que ens afecta directament com a illencs. A més, també instarem, a través de la Conferència Sectorial de Consum, a modificar el reglament comunitari vigent per desincentivar l'anomenat overbooking aeri.

Per altra banda, no podem oblidar els nous reptes que ens planteja la societat actual: vendes per internet, invasió de productes del sud-est asiàtic, noves tècniques de venda i, en el sector serveis, la contractació telefònica que tants problemes genera als consumidors.

"Qüestions de Consum" ha de ser un canal constant d'informació interinstitucional, amb els representants de les empreses i dels consumidors i que, amb la participació activa de tots, poguem millorar la seguretat i la protecció dels interessos legítims dels consumidors i usuaris de la nostra comunitat.

Vicenç Thòmas
Conseller de Salut i Consum

Canvi climàtic, salut i consum

Maria Dolça Garcia Caballero

Cap de servei d'Educació, Formació i Informació

Dijous, 15 de novembre de 2007, 19,50 h; arrib a casa després d'assistir a un curs molt interessant sobre el canvi climàtic, tema de gran actualitat, en el qual el ponent ens ha il·lustrat amb una enorme quantitat de dades, percentatges i teories, i del qual he sortit amb el convenciment que cal actuar per posar fre al canvi climàtic. La veritat és que em sent atabalada per l'allau d'informació i pel fet que en aquests moments estan reunits a València un gran nombre de científics de fama internacional que integren l'IPCC (Panell Internacional contra el canvi climàtic), que estan elaborant unes directrius per a prevenir-lo i, a la mateixa vegada, establir pautes de comportament que els governants haurien de tenir en compte.

En entrar a casa meva, el meu fill em rep amb una abraçada forta i em diu: han dit en

el col·legi que hem d'apagar els llums de casa durant cinc minuts i així aconseguirem que la gent sàpiga que hem de cuidar el món i no contaminar-lo més. La careta del meu fill em fa comprendre que ho vol fer però no ho entén gaire i em demana: què s'aconsegueix si nosaltres apagam els llums mentre el veí de davant no ho fa i al carrer els fanals conuen encesos i els cotxes i les fàbriques funcionant? La seva lògica contundent em fa reflexionar i analitzar certes qüestions sobre l'actuació d'una societat tan complexa com la nostra, tan imprevisible, tan individualista i, a la vegada, tan global.

El canvi climàtic planteja un repte important i en gran mida desconegut que té repercussions presents i futures en la salut humana, els efectes adversos de les quals les nostres societats poden mitigar mitjançant estratègies per a

reduir les emissions de gases d'efecte hivernacle.

És una realitat que les activitats humanes estan alterant el clima del món. Estam incrementant la concentració atmosfèrica de gasos que atrapen l'energia, cosa que amplifica l'efecte hivernacle natural que fa possible la vida a la Terra. Aquests gasos d'efecte hivernacle (GEI) són, fonamentalment, el diòxid de carboni (procedent en la major part de la combustió de combustibles fòssils i la crema de boscs) i altres gasos que atrapen la calor, com el metà (generat per l'agricultura del regadiu, la ramaderia i l'extracció del petroli), l'òxid nítrós i diversos halocarburs fabricats per l'ésser humà.

El canvi climàtic significa que estam alterant els sistemes ecològics i biofísics de la Terra, i es preveu que afectarà el funcionament de molts ecosistemes i de les espècies que

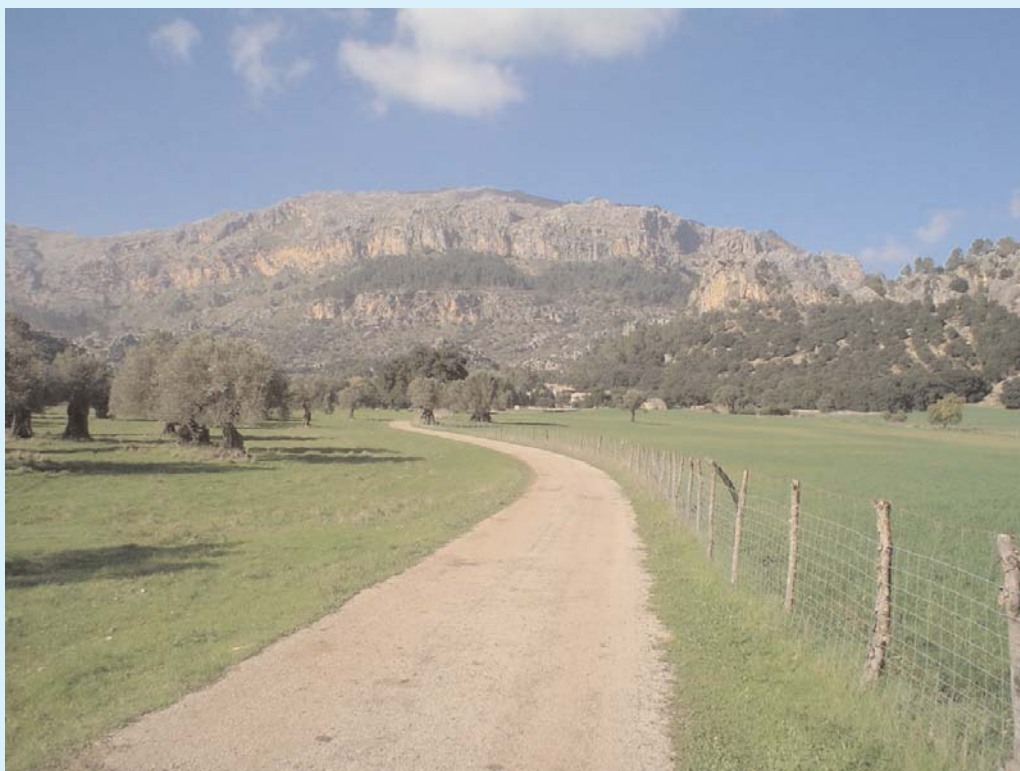
els integren i també tindrà efectes sobre la salut humana. Així, en termes generals i segons indica l'estudi sobre "Canvi climàtic i salut humana: riscos i respostes", de l'Organització Mundial de la Salut, indica que la salut pública depèn de l'existència d'aliments suficients, aigua potable segura, habitatges segurs i bones condicions socials en un entorn ambiental i social adaptat per a controlar les malalties infeccioses. Aquests factors poden veure's alterats pel clima.

Sense pretendre semblar l'alarma i amb l'ànim de tenir una visió global del tema, podem dir que:

- Les ones de calor estan vinculades a les malalties cardiovasculars, respiratòries i d'altres tipus (especialment en gent gran o persones pobres), i a més afavoreixen la reproducció de mosquits que propaguen la malària, el dengue i la febre groga, o de rosegadors que podrien estendre la seva zona de distribució a latituds més elevades. Els models climàtics prediuen un escalfament mundial d'entre 1,4 i 5,8 graus centígrads entre 1990 i 2100.

- En reduir-se l'abastiment d'aigua dolça, el canvi climàtic pot afectar els recursos hídrics i el seu sanejament, i provocar una reducció de l'aigua disponible i un augment de la concentració de bacteris i altres microorganismes en aigües no depurades. Aquests factors tendrien com a conseqüència una incidència major de malalties diarreiques. També en resultarien afectats els embassaments i els dipòsits, ja que les pluges extremes i les esllavissades dels terrenys estimulen la sedimentació i en disminueixen la capacitat.

- Un augment en la freqüència o intensitat d'episodis meteorològics extrems representaria

una amenaça per a la població perquè causaria desplaçaments, fam, inundacions, brots de malalties i perturbacions ecològiques.

- La seguretat alimentària podria veure's alterada en disminuir de forma local la producció d'aliments, cosa que conduiria a una major malnutrició i fam, amb conseqüències per a la salut a llarg termini, especialment en els nins.

- L'elevació del nivell dels mars podria envair les fonts d'aigua dolça i les zones situades a prop de la costa, cosa que afectaria també les indústries costaneres i les basades en aquells recursos. Es preveu que el nivell mitjà del mar augmenti entre 9 i 88 cm per 2100.

- Un abastiment menor d'aigua crearia una tensió addicional per a les poblacions, l'agricultura i el medi ambient.

D'aquesta forma, el sistema climàtic s'ha d'ajustar a l'evolució de les concentracions de gasos d'efecte hivernacle per a mantenir-ne l'equilibri. El clima està canviant i s'ha demostrat científicament que:

- Hi ha hagut un augment d'entre 0,6 i 0,2 graus centígrads en la temperatura mitjana mundial des de finals del segle XIX.

- El nivell mitjà del mar s'ha elevat de 10 a 20 cm.

- La capa de neu ha disminuït en un 10% des de 1960 en les latituds mitges i elevades de l'hemisferi nord.

Podríem continuar enumerant les conseqüències que aquest canvi climàtic produirà en el nostre planeta, però allò important és saber que el canvi climàtic és un problema mundial que ens afecta a tots i que per tant l'estat de la salut de la població és un element clau de la transició a la sostenibilitat. És necessari que es duguin a terme canvis en els comportaments dels individus, en les tecnologies i en la visió del progrés.

Aquesta implicació mundial ja es va plasmar el 1992 en la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, amb la qual s'intentà donar una resposta internacional a través del famós Protocol de Kioto. Aquest document suposa el compromís de reducció dels sis gasos responsables de l'escalfament de

la Terra per part dels països industrialitzats. Entrà en vigor el 2005 i fixà l'objectiu de reduir les emissions un 5,2 % en el període de 2008 a 2012. La Unió Europea ha assumit el compromís de reduir un 8% l'emissió d'aquests gasos. Espanya pot emetre dins aquest període, com a màxim, un 15% més del que emetia el 1990.

La nostra comunitat autònoma aporta en termes qualitatius (segons un estudi de l'Oficina del Canvi Climàtic de la CAIB, creada el 2005) un 2,3 % de les emissions totals de l'Estat Espanyol.

Tots tenim una responsabilitat en aquesta etapa que ens ha tocat viure i que no hem de deixar només en mans dels nostres governants; tenim un compromís amb la nostra societat i hem d'intentar que aquest compromís es materialitzi en el si de les nostres famílies i en l'educació dels nostres fills. Aquest compromís s'assolirà quan entenguem i, sobretot, compreguem que és un problema de tots, però que des de la nostra individualitat i des de les nostres actituds quotidianes contribuirem a provar de solucionar-lo.

Per tot això, el pilar bàsic és l'educació i la informació per assolir una sensibilització en:

- L'ús de l'energia, amb la promoció de les energies alternatives.

- L'ús d'il·luminació i d'electrodomèstics més eficients.

- La reutilització de materials a la llar, en la feina, en el col·legi, etc.

- El reciclatge dels residus amb responsabilitat, fent ús dels contenidors adequats.

- La construcció d'edificis que aprofitin els avantatges de la llum i de l'energia solar.

- L'ús del transport públic i de la bicicleta, i l'habilitació de carrils segurs per part de l'Administració.

- Fer les compres amb responsabilitat, promovent el comerç just i solidari.

Podríem enumerar més normes de comportament responsable, però allò que és vertaderament important és estar convençuts que la nostra actuació en la societat ha de ser responsable i conscient des que ens aixecam i encenem la llum (gairebé sempre més de les necessàries) fins llençar els fems i caminar 100 metres més per arribar al contenidor de paper o de plàstics.

Els centres educatius tenen un paper fonamental en aquesta tasca d'educació i informació, però no s'ha de limitar a campanyes puntuals on els nins recullin llaunes o oli, sinó que ha de fomentar un estil de vida coherent amb en consum responsable.

Tenim per davant un gran repte i podríem continuar exposant les teories i les opinions dels científics i estudiosos de la lluita contra el canvi climàtic, però amb aquest modest article pretenem que els nostres fills, la nostra societat, se senti part del món i que actuï d'una forma responsable a l'hora de consumir, és a dir, a l'hora de viure.

P.D.: se m'oblidava. El dia 15 a casa nostra no apagarem la llum, ens n'oblidarem mentre parlàvem del canvi climàtic i del trosset de responsabilitat que tenim, que crec que fou el més important per al meu fill i també per a mi. A partir d'ara, m'acompanya a llençar els fems al contenidor de paper i pintarà guerrers fent servir les dues cares d'un full... una gran fita!

Fonts bibliogràfiques:

- Programa de les Nacions Unides per al Medi Ambient i la Secretaria sobre el canvi climàtic (UNFCCC), Organització Meteorològica mundial (OMM), Organització Mundial de la Salut (OMS).
- Informes d'avaluació del Panell Intergovernamental del Canvi Climàtic (IPCC).
- Estudis de l'oficina sobre el canvi climàtic del Govern de les Illes Balears.

Consells de la Direcció General de Consum en relació amb les compres nadalenques

- És eficaç planificar les compres, evitar fer-les a última hora i fer servir llistes. Compareu preus, qualitats i prestacions.

- Abans d'adquirir un producte, cal que us assabenteu bé de si podreu retornar-lo o no, sobretot dels terminis i les condicions. No sempre és obligatori que el comerciant n'accepti la devolució.

- La llei prohibeix la publicitat enganyosa, tant la que indueix a error pel seu contingut com la que silencia dades fonamentals de l'article o servei que anuncia.

- Guardeu els fullets publicitaris dels productes que vulgueu adquirir. La publicitat vincula l'anunciant, motiu pel qual ha de respectar els preus o condicions de l'oferta.

- És obligatori que tots els articles indiquin el preu, incloent els que s'exposen en les escaparates. Els rètols han de ser inequívocs, fàcilment identificables i clarament intel·ligibles, a més de visibles pel consumidor sense necessitat de demanar la informació que mostren a un dependent.

- Les etiquetes contenen molta informació. Tot i que existeix una normativa concreta segons la naturalesa dels productes (aliments, joguets, material elèctric, tèxtil, mobles, etc.), no hem de comprar res sense conèixer-ne la procedència o característiques.

- L'Administració desenvolupa contínuament campanyes de control de mercat. Mitjançant els serveis d'inspecció es comprova el compliment de les normes d'etiquetatge i de seguretat.

- L'Estatut del Consumidor de les Illes Balears estableix la prohibició de produir o comercialitzar productes insegurs. Les Administracions públiques dels estats membres de la Unió Europea disposen de xarxes d'alerta per a detectar i retirar productes insegurs, alimentaris, farmacèutics i industrials (joguets i altres).

- Comprau les joguets apropiades per a l'edat del nin. Les joguets més cares o sofisticades no sempre són les més divertides. Quan certes joguets no són adequades per a menors de tres anys, ha d'estar clarament indicat en l'etiqueta.

- Comproveu les joguets abans de l'embalatge definitiu. Vegeu si conté la marca CE, que indica el compliment de la normativa europea. Llegiu les instruccions d'ús, que han de ser clares i precises. Comproveu que és resistent i que funciona.

- En temporada de rebaixes, només els preus poden ser inferiors, però la qualitat i els drets del consumidor han de ser idèntics. En els articles rebaixats s'hi ha d'indicar el preu anterior i el rebaixat, o el percentatge de la rebaixa.

- Guardeu sempre la documentació que acrediti la compra (com a mínim la factura o tiquet). És imprescindible per a poder reclamar. Abans de presentar una reclamació oficial, procureu una solució amistosa amb el venedor.

La Llei de Garanties de Béns de Consum,

4 anys després

L'11 de setembre de 2007 se compliren quatre anys des de l'entrada en vigor de la Llei de Garanties i Béns de Consum.

La llei tengué una acollida molt bona, ja que traslladava una directiva comunitària i desenvolupava la Llei general per a la defensa dels consumidors en un aspecte tan important com és la garantia dels béns de consum.

Les novetats més importants que aporta se centraren en:

- La prolongació del termini de garantia fins als dos anys.

- La garantia la donava per llei el venedor (no el fabricant com havia succeït fins aleshores).

- La garantia s'estén no només als defectes de fabricació, sinó a la manca de conformitat del bé amb el contracte.

- Tots els béns de consum no peribles tenen dos anys de garantia.

- Ja no necessitem un document de garantia, ja que amb la factura de la compra podem demostrar la data, el comerç i l'objecte que s'ha comprat.

Però, realment la llei ha complert les expectatives que perseguia? En uns casos sí, però en altres no. Vegem-ne

alguns exemples.

El termini de garantia de dos anys, en alguns casos, s'ha quedat en els sis mesos que el consumidor té de protecció reforçada, ja que no ha de provar que el defecte del bé o la manca de conformitat amb el contracte són imputables a l'empresa. No obstant això, transcorregut aquest termini el consumidor s'ha de "cercar la vida" si el venedor li demana que acrediti que el defecte és de fabricació o que la no conformitat del bé amb el contracte és atribuïble al venedor, per a la qual cosa ha de recórrer a un perit.

El trasllat de la garantia al venedor també presenta alguns problemes perquè el venedor continua remetent el venedor al servei tècnic de la marca del fabricant i en alguns casos aquest no es fa càrrec de les avaries que el bé pateix dins el segon any de garantia. El venedor al·lega que ell no ha fabricat el bé i que no té per què respondre'n, però la llei és clara i diu amb rotunditat que és el venedor qui respon de la garantia.

Per una altra banda, el con-

sumidor ha assumit que si compra productes barats i de qualitat dubtosa (orientals generalment) no val la pena reclamar en cas d'avaría o disconformitat amb el contracte perquè és més pràctic comprar-ne un altre. Però això representa un atemptat greu al medi ambient, ja que no només agredim la natura quan llençam als fums les coses que no funcionen, sinó que també ho feim en comprar-ne de noves, ja que el seu procés de fabricació contamina.

La lliçó que extraiem de tot això és que els productes de bona qualitat són més rendibles (duren més i s'espnyen menys) i a més danyen menys el medi ambient, ja que solen produir-se en fàbriques més respectuoses amb el medi ambient i a més no tendrem la necessitat de llençar-los als fums amb tanta freqüència.

Un altre tema no menys important és el document que acredita la garantia. Estàvem acostumats a anar a la tenda perquè ens segellassin la garantia i ara n'hi ha prou amb guardar el tiquet de compra, sempre que aquest identifiqui

el bé comprat, la data de compra i l'establiment en el que s'adquirí. No obstant això, hi ha tiquets d'algunes grans superfícies la tinta dels quals s'esborra en uns sis mesos. Què podem fer per no perdre la resta del termini de garantia? Doncs és molt senzill: demanar una factura. Els comerços estan obligats a lliurar-nos-la.

Per tant, el balanç que es pot fer de la Llei de Garanties dels béns de consum de l'any 2003 és que no ha resolt algun dels problemes que pretenia eliminar, especialment frenar l'entrada de productes procedents del sud-est asiàtic que no compleixen els requisits mínims de seguretat i qualitat establerts per les normes europees. Ara ens trobam amb una vertadera invasió de productes de qualitat dubtosa que en la major part dels casos no tenen cap utilitat i que compram pels preus baixos, sabent que no suportaran els dos anys de garantia. El vell refrany que diu "allò barat surt car".

El control de les juguetes

Durant els mesos de setembre i de novembre aparegueren en els mitjans de comunicació unes informacions que alertaven sobre la retirada massiva de juguetes dels comerços on es trobaven a la venda.

Els motius de la retirada voluntària duta a terme pels mateixos fabricants eren dos: bé perquè s'havien detectat deficiències en algunes de les joguetes que comercialitzaven, o bé perquè es tenien notícies que algun nin havia tengut un accident.

Encara que el motiu de les retirades era ben distint, la forma de dur-les a terme fou la mateixa, atès que la mateixa empresa s'encarregà tant d'in-

formar a les autoritats de consumo sobre el risc detectat, com de dissenyar la forma de fer efectiva la retirada.

Arran d'aquestes notícies, és lògic que, com a consumidors i més en les dates en què ens trobam, ens preguntem quins tipus de control es fan sobre aquests productes que van destinats a un sector de població tan vulnerable com són els infants.

Les joguetes són productes que a nivell de tota la Unió Europea estan regulats per normes que assenyalen les diferents propietats que han de complir (per exemple, des d'un punt de vista físic, mecànic, elèctric, d'inflamabilitat, de composició), l'etiquetatge, les

instruccions d'ús i els advertiments que han de figurar en les caixes.

L'etiquetatge obligatori serveix per a identificar el responsable de la fabricació o de la importació de la jogueta, i per a facilitar al consumidor informació sobre l'article que compra. Amb aquesta finalitat, per exemple, hi ha símbols que resulten interessants, com els que avisen de l'edat a què va destinada la jogueta i que indica si és adequada o no per a infants menors de 3 anys; el que ens avisa sobre la forma d'ús d'algunes joguetes; i també el símbol sobre el marcatge CE, atès que indica que la jogueta s'ha fabricat a qualsevol país del món però

seguint els estàndards que marca la Unió Europea, és a dir, amb uns mínims establerts pel que fa a garantia.

Una vegada que el producte es troba en el mercat, les autoritats de Consum fan la seva tasca d'inspecció i prevenció, dirigida a controlar que l'etiquetatge i la seguretat dels productes siguin els adequats, bé mitjançant l'anàlisi de les joguetes o bé amb el control de l'etiquetatge en les tendes.

En el cas que no es compleixin alguns dels requisits que s'exigeixen, es posa en marxa el que s'anomena "xarxa d'alerta", que està destinada a impulsar la retirada del mercat del producte defectuós en tot l'àmbit nacional i fins i tot comunitari.

Tenint en compte la tasca preventiva i inspectora que du a terme la Direcció General de Consum, cal recordar que, com a compradors de joguetes que som, hem de tenir en compte el aspectes següents:

- Recordar sempre de comprar una jogueta adequada a l'edat de l'infant.
- Que l'etiquetatge que figuri en la jogueta ha d'estar redactat en un dels idiomes oficials de la nostra comunitat autònoma.
- Recordar de conservar el tiquet de compra, que ens servirà com a rebut de la garantia de dos anys que té el producte.
- Tenir en compte que totes les joguetes, encara que siguin barates, han de complir tots els requisits de seguretat.
- Finalment, que els adults hem de vigilar i participar en els jocs dels infants més petits.

La xarxa europea de punts telemàtics d'informació i defensa del consumidor a les Illes Balears

El 26 d'octubre de 2007, el conseller de Salut i Consum inaugura a Formentera el primer punt telemàtic de les Illes Balears integrat en la xarxa de centres europeus del consumidor. En un termini de temps molt breu, s'instal·laran nous punts telemàtics en cada una de les illes. D'aquesta forma, la Direcció General de Consum, en col·laboració amb els consells insulars i l'Instituto Nacional del Consumo, posa a disposició dels milions de turis-

tes que ens visiten i dels residents un servei molt important per a conèixer els nostres drets quan duem a terme transaccions internacionals en l'àmbit europeu i per reclamar quan sigui necessari.

La xarxa de centres europeus del consumidor té com a finalitat essencial l'assistència als consumidors a qualsevol país d'Europa. Aquest centre és una iniciativa de la Unió Europea per a reforçar la confiança en el Mercat Únic.

Assistirà i farà una mediació per a resoldre les reclamacions que plantegin tant els consumidors espanyols en el territori de la Unió Europea com els ciutadans d'un estat membre a Espanya. Es tracta de la iniciativa de major abastada a terme per la Comissió Europea en favor del consumidor comunitari. Existeix un centre europeu a cada país de la Unió Europea. El Centre Europeu espanyol està patrocinat per l'Instituto Nacional

del Consumo.

En definitiva, les funcions dels centres europeus del consumidor són tres: assessorament, intervenció com a mediadors i una tasca informativa i divulgadora de la política comunitària en matèria de Consum. De la mateixa forma, el Centre Europeu del Consumidor a Madrid, que entrà en funcionament el 22 de març de 2005, té una xarxa de punts telemàtics en les diferents comunitats autònomes, tot i que abans de la inauguració del de Formentera no n'hi havia cap a Balears. Amb la ubicació elegida, en els tres aeroports de les Illes i en oficines d'informació turística, s'aconseguirà prestar un servei útil i complementari.

Convidam els residents i els visitants a conèixer i utilitzar els punts telemàtics.

Diego González, director general de Consum, a l'oficina d'informació turística de Formentera.

Tot allò que cal saber abans d'adquirir un animal de companyia

Ester Cifre
Direcció General de Consum

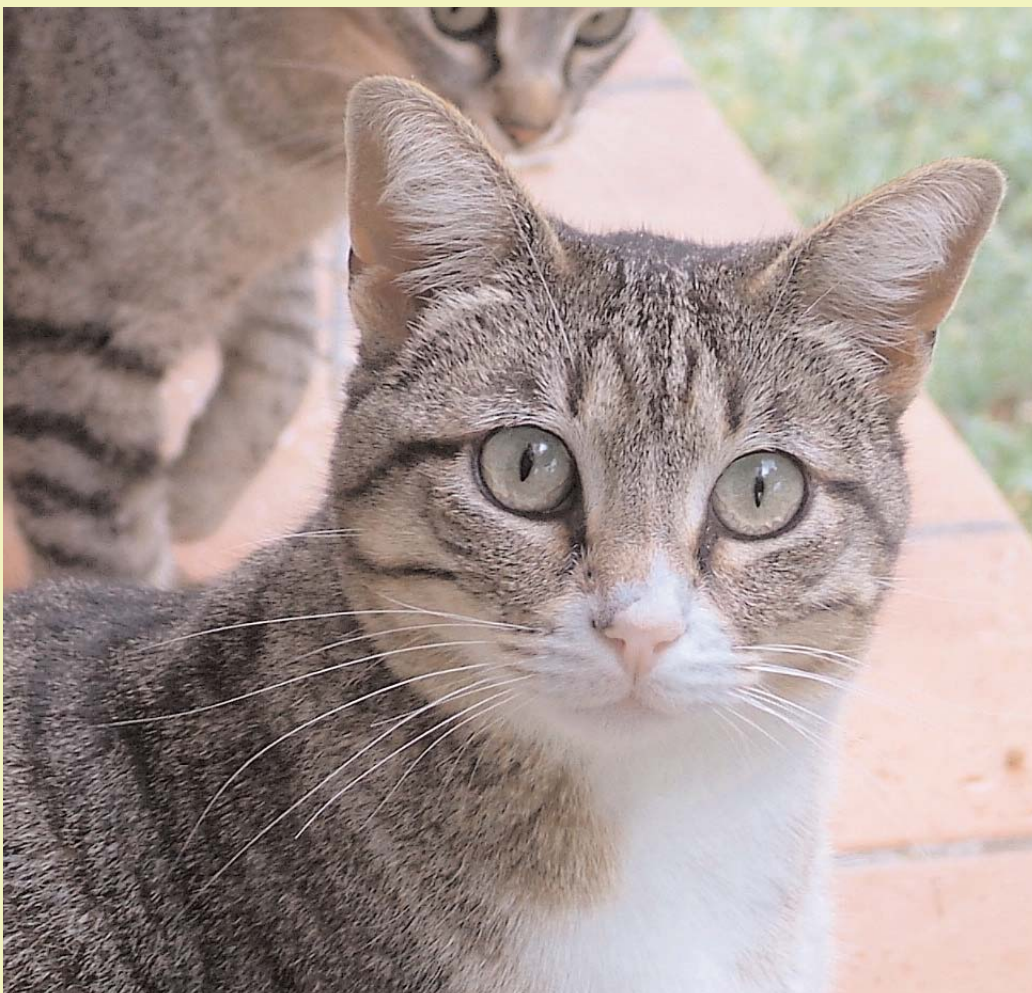
1r.- Ha de ser una decisió meditada amb temps: un animal no és un producte de consum accessori del qual us en podeu desfer quan us n'hagueu cansat. Si el teniu, heu d'estar disposat a cuidar-lo durant tota la seva vida, al voltant de 15 anys. És un ésser sensible, amb necessitats físiques i d'afecte. Necessita espai a bastament, ha de fer exercici diari i necessita que se l'eduqui si és un cadell (i això vol dir dedicar-li temps diàriament). Un cadell també necessita coses per distreure's, altrament és molt probable que faci destrosses a la casa. Cal preveure què en farem quan ens anem de vacances. Un animal comporta unes despeses, a part del menjar: eventualitats veterinàries, vacunes, desparasitants, etc., que cal tenir en compte abans de prendre la decisió de comprar-lo.

Es recomana visitar els refugis d'acollida d'animals abandonats per ser conscients que la gent es desfà d'animals preciosos que no tenen cap problema; el problema és de la gent que no s'ho ha rumiat bé abans d'adquirir-los.

Si és un animal exòtic cal informar-se sobre molts altres aspectes: necessita documentació oficial? És perillós, mossegador o fa mala olor? Quant temps viu i quina mida assolirà? Es recomana visitar el Cofib (Consorti de fauna silvestre), on malauradament arriben moltes mascotes exòtiques que la gent ja no vol.

Mai regaleu un animal sense saber si la persona el vol i el pot cuidar.

2n.- En cas que prengueu la decisió d'adquirir un animal, cal que considereu quin és l'animal més convenient per a cada persona, segons el ritme de vida de cada una: elegir entre cadell o adult, raça (hi ha

raças més nervioses que altres, problemes veterinaris específics, etc.); si és un animal exòtic, caldrà informar-se molt millor (en el Cofib, per exemple) de les necessitats de l'animal.

3r.- Si compreu un animal en una tenda, cal saber que la compravenda d'animals de companyia està regulada en el decret 56/1994, de 13 de maig, de desenvolupament de la Lley 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen en l'entorn humà. Convé saber que:

- Si en el contracte figura que s'ha de lliurar el pedigrí de l'animal, ha de ser sense cap cost afegit. Cal destacar que la Societat Canina de Balears no reconeix els pedigrís expedits per certes associacions. Cal informar-se bé de la procedència de l'animal, ja que existeixen molts criadors clandestins que no compleixen la normativa.

- Les espècies de mamífers han d'haver tengut un període de lactància superior als 40 dies (en altres països europeus és de fins a vuit setmanes, molt més recomanable per assegurar la bona salut de l'animal).

- En el contracte ha de figurar el compromís del venedor de resoldre la compravenda en cas que l'animal pateixi una malaltia infecciosa-contagiosa dins els 15 dies següents a la compra. Igualment es pot resoldre el contracte en els casos en què l'animal tenguís vicis, defectes o malformacions de caràcter hereditari (el termini general que marca el Codi Civil és de 40 dies, art. 1496).

- Dins aquests terminis, el comprador té dret a dur l'animal a la consulta d'un veterinari de la seva confiança.

- Està supeditada a una autorització estatal qualsevol transacció d'animals protegits (consultar www.cites.org) i, per una altra banda, està prohibida la comercialització d'animals no domèstics o domesticats de perillositat potencial reconeguda.

4t.- Tots els cans majors de 3 mesos o que siguin objecte de transacció han de dur xip.

5è.- És obligatori disposar d'una targeta sanitària veterinària amb les vacunes preceptives (ràbia, com a mínim) i registrar els cans en el cens municipal corresponent.

6è.- Per al cas de cans potencialment perillosos, és obligatori estar en possessió d'una llicència administrativa prèvia i d'una assegurança, que també ha de posseir el venedor. Cal saber que està prohibit ensinistrar-los per a reforçar-ne l'agressivitat.

7è.- Sempre que s'adoptin o comprin cans i moixos és recomanable esterilitzar-los. És difícil trobar una bona llar per als cadells i les caneres i refugis estan estibats d'animals que necessiten una família amb urgència.

En resum, cal recordar que estam parlant d'animals sensibles, no comparables a un producte de consum corrent. El nou propietari tindrà unes obligacions (hem parlat de les més importants), que si el deix s'exposa a ser sancionat administrativament i fins i tot penalment.

Els alumnes dels col·legis Camilo José Cela i Sant Felip Neri, de Palma, i de l'IES d'Alaior participen en el concurs "Consumópolis"

Palma, 30 de novembre de 2007.- Tres centres educatius de les Illes, les escoles Camilo José Cela i Sant Felip Neri, de Palma, i l'IES d'Alaior participen en el concurs "Consumópolis" que organitza l'Institut Nacional de Consum amb les comunitats autònomes i que va dirigit a escolars de tercer cicle de Primària i primer i segon cicle de l'Ensenyament Secundari Obligatori.

L'objectiu d'aquest concurs és sensibilitzar els alumnes perquè facin actes de consum de forma conscient, crítica,

solidària i responsable. Fins ara, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no havia participat en aquest concurs, que en l'edició de l'any passat mobilitzà quasi 5.000 escolars i 400 centres educatius de tota Espanya.

A causa de qüestions de caràcter tècnic, ja que no s'havien elaborat les bases en el seu moment, enguany no es pot realitzar la fase autonòmica i, per aquest motiu, l'Institut Nacional de Consum crearà un jurat especial per valorar l'actuació dels participants illencs.

El concurs consta de dues parts: en la primera, els escolars (en grups de cinc amb un professor) han de dur a terme activitats i jocs interactius configurant un personatge. Aquesta fase s'ha perllongat des del 15 d'octubre al 30 de novembre, termini durant el qual els participants han hagut de desenvolupar totes les proves de caràcter pedagògic i lúdic.

La segona part consisteix en l'elaboració d'una revista que ressalti els valors del consum responsable i els alumnes han de acabar-la abans

de finals de març de 2008.

Des de la Direcció General de Consum ja s'estan fent visites als centres escolars per tal de promoure'n la participació i per oferir-los tot el suport necessari. Per a 2008 està previst el desenvolupament de la fase autonòmica d'aquest popular concurs.

La Comissió de Cooperació de Consum a Palma

La directora de l'Institut Nacional de Consumo, María Ángeles Heras, el conseller de Salut i Consum, Vicenç Thomàs, i el director general de Consum, Diego González.

El 4 d'octubre passat Palma fou la seu de la 139a reunió de la Comissió de Cooperació de Consum, òrgan de coordinació de les polítiques en matèria de protecció i defensa dels drets dels consumidors entre les administracions de Consum de totes les comunitats autònomes.

La Comissió és un fòrum essencial, ja que permet la col·laboració interadministrativa sota la direcció tècnica de l'Institut Nacional de Consumo. A més de María Ángeles Heras, directora de l'Institut i presidenta de la sessió, hi assistiren representants d'altres administracions públiques i els directors generals de Consum de totes les comunitats autònomes. Les reunions se celebren habitual-

ment a Madrid i s'hi tracten els temes del moment sobre les matèries següents: normativa, arbitratge, control de mercat, informació, formació i educació, seguretat, Unió Europea i altres. En aquesta ocasió, a més, la reunió era preparatòria de la Conferència Sectorial de Consum.

Abans de començar la reunió, el conseller de Salut i Consum, Vicenç Thomas, donà la benvinguda als assistents. Indicà que hem d'assu-

mir el repte que els ciutadans ens plantegen, uns usuaris que estan cada vegada més informats i són més exigents amb els serveis que reben, motiu pel qual els gestors dels serveis públics estan obligats a establir línies de col·laboració conjuntes entre l'Estat i les comunitats autònomes a fi d'aprofitar les sinergies, compartir experiències i optimitzar els recursos.

Diego González, director general de Consum, presentà

dues iniciatives del Govern de les Illes Balears, que foren aprovades per la Comissió. Es tracta d'abordar la regulació dels drets dels usuaris del transport marítim i la necessitat de millorar la protecció de l'usuari del transport aeri mitjançant la modificació del Reglament comunitari 261/2004, que entrà en vigor el 17 de febrer de 2005.

Nova sessió del Consell de Consum de les Illes Balears

El passat 28 de novembre de 2007 va tenir lloc en la sala d'actes de la Conselleria de Salut i Consum (Can Campaner) la 16a reunió del Consell de Consum de les Illes Balears. El Consell és un òrgan consultiu, de col·laboració i participació en matèria de consum de les associacions

de consumidors, les organitzacions empresarials i altres entitats.

Atès que es tractava de la primera reunió després de la renovació de l'equip de govern, bona part de la sessió tengué un caràcter informatiu. En la presentació i salutació inicial, Vicenç Thomàs, conse-

ller de Salut i Consum, va fer un esbós de les línies d'actuació principals en matèria de consum per a l'any que ve, els objectius de les quals foren posteriorment detallats per Diego González, director general de Consumo.

Un dels punts destacats de la reunió fou l'informe del

director general en relació amb l'activitat normativa en matèria de consum. En els pròxims mesos s'aniran elaborant normes concretes per acomplir el previst en l'Estatut del Consumidor de les Illes Balears.

Notícies breus de la xarxa d'alerta

La Direcció General de Consum fins a finals de novembre ha notificat i inclòs en la xarxa d'alerta d'àmbit nacional, de la qual formen part totes les comunitats autònomes, un total de 30 productes, dels quals 21 corresponen a juguetes i la resta a articles de decoració com ara veles perfumades, làmpades de paper insegures, cosmètics i punters làser.

Tot seguit es fa una petita descripció d'alguns d'aquests productes:

- **Telèfons mòbils de jugueta:** es tracta de diversos tipus de jugueta en forma de telèfons mòbils que presenten una accessibilitat directa a les piles de botó ja que els manca un pern que asse-

guri les tapes del compartiment on s'hi emmagatzemen. Aquesta deficiència suposa que existeix un risc d'intoxicació i d'asfíxia per als infants.

- **Punters làser amb la forma de personatges de dibuixos animats,** el làser dels quals presenta una intensitat més elevada que l'autoritzada, de forma que pot produir lesions oculars greus.

- **Juguetes d'arrossegament de plàstic** amb formes de diferents animals que contenen peces de plàstic que formen part d'un trencaclosques la mida de les quals és inferior a la recomanada, cosa que fa que puguin ser ingerits pels infants petits i produir-los l'asfíxia.

- **Pistola de plàstic amb làser i diana:** es tracta d'una pistola el làser de la qual és d'una intensitat més elevada que l'autoritzada per aquest tipus de juguetes, de forma que aquest làser pot produir lesions oculars en cas que s'utilitzi de forma inadequada.

- **Làmpades de paper** amb forma de piràmide truncada decorada amb flors, amb un disseny del cablejat i un etiquetatge que no compleix la normativa exigida i que presenta un risc de xoc elèctric i d'incendi per a les persones que l'utilitzen.

LA CIUDAD DEL CONSUMO RESPONSABLE
LA CIUDAD DEL CONSUMO RESPONSABLE

www.consumopolis.es